

[Mølgaard]

nødvendige energi. Under den forudsætning, at befolkningen ved en folkeafstemning eller regeringen under indtryk af de benhårde kendsgerninger måtte beslutte sig for at finde det uforsvarligt at anlægge dansk a-kraft, må vi have en plan rede for, hvad der så skal være forsyningskilderne for den danske energihusholdning.

Forskningen i udviklingen af alternative energikilder og udviklingen af de alternative energikilder bør støttes fra det offentlige side ud fra den fælles interesse, vi har i at opnå den forsyningsikkerhed, vi derved opnår, men givet er det, at disse tilskud til forskning og til udvikling bør ydes på en sådan måde, at man værner sig imod de kapitaliseringsfarer, der også kan være indbygget i sådanne mekanismer.

Alt i alt finder vi, at regeringens redegørelse er konstruktiv, at den er vel udarbejdet, meget dokumenterende, men vi må finde anledning til at sætte adskillige spørgsmålstejn ved det rimelige i visse af de resultater, der er lagt frem, specielt vedrørende gasaftalen. Under det forestående udvalgsarbejde vil vi søge at gå videre i kortlægningen af indholdet og konsekvenserne af de forslag, vi her har til behandling.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne starte med at nævne de par ting i regeringens redegørelse, som vi finder er positive.

I betragtning af, hvilke vanskeligheder den tidligere energiminister synes at have haft med bare at få lov til at sige nogle rimeligt fornuftige ting om naturgasprojektet for bare et år siden, så synes jeg da, det er værd at hæfte sig ved, at den nuværende energiminister i sin redegørelse siger:

»Med hensyn til naturgassen har jeg svært ved at forestille mig, at Danmark ... skulle fraskrive sig adgangen til at anvende denne på dansk territorium producerede energikilde. Næppe noget andet land ville kunne forstå en sådan handle måde, og enhver ansvarlig regering ville gøre sit yderste for at nyttiggøre en sådan energiressource, hvis udnyttelse ikke kan hindres af politiske beslutninger, der er truffet uden for vort lands grænser.

I den danske del af Nordsøen er der fundet gasforekomster i tilstrækkeligt omfang til forsyning af det danske marked et godt styk-

ke ind i det næste århundrede, og sandsynligheden taler for, at væsentligt større yderligere mængder vil være til rådighed.«

Jeg vil nok sige, det er en særegen oplevelse at høre en venstremand sige de ting og høre netop hr. Arne Christiansen som energiminister sige de ting. Det samme gælder det næste problem, der bliver behandlet i den mundtlige redegørelse om varmeplanen:

»Regeringen er klar over, at der her er tale om en lovgivning, der er baseret på principper, som må give – og for mit vedkommende allerede har givet – anledning til alvorlig overvejelse. Jeg tror imidlertid, at man må overvinde betænkelighederne og i denne forbindelse især have ...«

– så nævnes der et par forhold, jeg skal nævne ét –

»... for øje: ... at energiforsyningen rejser problemer, hvor man ikke tør forlade sig på den almindelige markedsmekanisme ...«

Jeg vil også nok sige, at det er en særegen oplevelse – men ikke en ubehagelig oplevelse – at høre netop hr. Arne Christiansen sige disse ting nu som energiminister.

Som sagt, jeg ville starte med de positive ting. Vi er ikke dem, der træder på nogen, der er begyndt at kravle. Dermed er også det positive ved denne redegørelse overstået.

Når vi kommer til den samlede vurdering, så bliver jeg nødt til at sige: det er en dårlig redegørelse. Det er en redegørelse, som er dårligere end nogen af de tidligere, og især dårligere end 1976-redegørelsen, til trods for de mange bilag, der her er hobet op. Den er dårlig, fordi den forbigår meget væsentlige problemer. Den er dårlig, fordi den ikke indeholder noget som helst om energibesparelser, og slet ikke noget konkret. Den er dårlig, fordi den fortsat kører med a-kraft og stadig væk nægter overhovedet at opstille en alternativ energiplan uden a-kraft. Den er dårlig, fordi den stadig væk insisterer på at slutte lige præcis på det tidspunkt, hvor vi ved at en meget afgørende omstillingsproces må i gang. En sådan omstillingsproces bør selvfølgelig foregribes allerede i de første 20–30 års energiplanlægning. Den er dårlig af en lang række andre grunde yderligere.

Der knytter sig ganske vist en række bilag til den, og dem vil jeg da også komme lidt ind på. Et af de mange er energistyrelsens vurdering af Elsams skræmmerrapport om kulforsyningsmulighederne i 1980'erne. Men